

Fulletó diptic / portada i contraportada

#ExpoEstiueig

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Mes informacions i inscripcions
al correu museu@elmasnou.cat
o al telèfon 935 571 830

DIVENDRES 8 DE JULIOL A LES 19 H

Inauguració i presentació de l'exposició

A càrrec de Joaquim Maria Puigvert,
comissari de l'exposició

DISSABTE 9 DE JULIOL A LES 11 H

Visita dinamitzada a l'exposició

Adreçada a públic familiar.

DIUMENGE 17 DE JULIOL A LES 11H

Taller "Com sona l'Estiu"

A càrrec de Pol Aumedes, music i artista
plàstic.
Adreçat a públic familiar, el taller vincula
l'exposició amb el paisatge sonor que evoca

DISSABTE 23 DE JULIOL A LES 11 H

Visita dinamitzada a l'exposició

Adreçada a públic familiar i a col·lectius
de sords signats i oralistes.
Activitat amb servei d'interpretació en
llengua de signes

ESTIUEIG DE PROXIMITAT

1850-1950

Exposició
Museu Municipal
de Nàutica del Masnou
Espai Casinet
Del 8 de juliol
al 18 de setembre de 2022

Retrat de dues dones davant
una caseta de bany, 1910-1920
Fons Joaquim Cabrer. Arxiv Municipal del Masnou.

ESTIUEIG DE PROXIMITAT 1850-1950

Exposició

Museu Municipal de Nàutica del Masnou

Espai Casinet

Pl. de la Llibertat, 17, el Masnou

Del 8 de juliol al 18 de setembre de 2022

Horaris: divendres, de 17 a 20 h;
dissabtes, d'11 a 14 h i de 17 a 20 h;
diumenges i festius, d'11 a 14 h

Tel. 935 571 830 | museu@elmasnou.cat
www.elmasnou.cat

Inauguració: Divendres, 8 de juliol, a les 19 h

Activitats complementàries per a famílies amb infants amb reserva prèvia: visites dinamitzades (9 i 23 de juliol, a les 11 h) i taller musical "Com sona l'estiu" (17 de juliol, a les 11 h).

f elmasnou.cat

t [@elmasnou_cat](https://twitter.com/elmasnou_cat)

@ [@elmasnou_turisme](https://www.instagram.com/elmasnou_turisme/) / [@elmasnou_cultura](https://www.instagram.com/elmasnou_cultura/)

«L'estiueig implica necessàriament una residència, és a dir, un hàbitat, un lloc, un quadre, un paisatge.»

Marc Boyer, 2007

«L'estiueig implica necessàriament una residència, és a dir, un hàbitat, un lloc, un quadre, un paisatge.»

Marc Boyer, 2007

L'empremta d'una pràctica social

L'exposició «Estiueig de proximitat, 1850-1950» vol ajudar a mirar i repensar d'una altra manera el paisatge dels entorns actuals de la ciutat de Barcelona. Malgrat els canvis derivats de la gran densificació urbana, encara avui es pot seguir l'empremta d'una antiga pràctica social relacionada amb la salut: l'estiueig aristocràtic, burgès i menestral, de mar i de muntanya, en un radi no superior a 50 km de la capital de Catalunya. Les ciutats jardí, les torres, els jardins, les fonts, els balnearis, els casinos i els antics hotels en són testimonis eloqüents.

De l'estiueig elitista a l'estiueig menestral

El primer estiueig (que durava de dos a tres mesos) era de caràcter elitista i estava molt relacionat amb la salut: anar «a prendre les aigües», «canviar d'aires» i els banys de mar eren pràctiques recomanades per molts metges. Aquest tipus d'estiueig només se'l podien permetre els sectors que formaven part de la burgesia i de les classes mitjanes emergents, que aprofitaven els estius per relacionar-se entre ells, ja fos jugant a cartes als seus casinos, practicant determinats esports, organitzant excursions o, fins i tot, concertant matrimonis. Els membres de les anomenades colònies d'estiuejants o de forasters feien vida a part respecte de la població local.

A partir de la Segona República, el 1931, amb la institucionalització de la setmana de vacances pagades, es van posar les bases per estendre i democratitzar aquesta pràctica entre alguns sectors obrers i menestrals.

Els canvis socials i el llegat patrimonial

L'antic estiueig (especialment a la costa) ha evolucionat cap al turisme de masses a partir dels anys seixanta, fruit de les polítiques dels estats del benestar. A la Catalunya interior, moltes de les velles torres s'han reconvertit en primeres residències; en altres casos, s'han destinat a equipaments públics (cases de la vila, museus, centres cívics...) o s'han substituït per blocs de pisos vinculats a processos d'especulació urbanística. Algunes vegades els antics i privatis jardins (fragments de naturalesa domesticada) han esdevingut oasis verds de domini i gaudi públic dins el brogit urbà. Els avenços en el camp de la farmacologia i els nous hàbits socials van comportar la decadència d'alguns balnearis. Altres van resistir i s'esforcen a captar una clientela més jove.

Tenint en compte la gran quantitat de canvis experimentats, no seria necessari, després de fer visibles diversos estrats evolutius de l'estiueig, reflexionar sobre el present i el futur d'aquest ric i singular llegat patrimonial?